

[Oluf Johansen.]

Mellemmand. Jeg har Indtryk af, at Resultatet først blev naaet, da man flyttede over i Landbrugsraadet, og Landbrugsraadets højtærede Præsident, der er Medlem af dette høje Ting, fik Indflydelse paa Forhandlingen. Jeg siger: Ære den, som æres bør, Ærbødighed for den, hvem Ærbødighed tilkommer; man skal naturligvis øve Ret og Skel, men naar jeg har udtalt denne min Ærbødighed for rette vedkommende, saa forstaar jeg ganske vist ikke, at Partiet Venstre tager den Stilling til hele dette Spørgsmaal, som Partiet gør.

Jeg mærkede mig en Udtalelse om Landbrugsraadet, fremsat i det andet høje Ting af den konservative Ordfører, der omtalte Landbrugsraadet som Tvetydighedens Højborg. Jeg ønsker ikke at fremsætte denne Udtalelse som min, jeg nævner den kun. Denne Udtalelse af et Medlem i det andet høje Ting havde naturligvis en Adresse, og saadan som Forholdene nu ligger, kan man vel sige, at nu er i hvert Fald Tvetydighedens Nisse flyttet ind i Partiet Venstre. Det Standpunkt, som Partiet Venstre i denne Sag indtager, er i allerhøjeste Grad tvetydigt. Naar man, som det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen) gjorde det, anerkender, at Lovforslaget er enslydende med den Lov, vi allerede har, anerkender, at det er Landbruget selv, der har truffet Bestemmelse, og anerkender, at det ikke er selve Lovforslaget, man diskuterer, forstaar jeg ikke, at man nægter at gaa med til at føre Lovforslaget gennem Rigsdagen.

Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds sagde, at det er Bemærkningerne til Lovforslaget, det er galt med, det er dem, der ligger til Grund for Striden ude i Befolkningen. Nej, de store Landbrugere har ikke rejst denne Diskussion paa Grundlag af Bemærkningerne til Lovforslaget, Striden var allerede i Gang, før Bemærkningerne var trykt, og den skyldes Fordelingen af Svinekortene. Det er slet ikke de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, der giver Anledning til den bitre Strid, men det er Fordelingsgrundlaget; og skønt et fremtrædende Medlem af Venstre i dette høje Ting har været med til at træffe Afgørelsen, ønsker Partiet ikke her paa Rigsdagen at tage Standpunkt til Sagens Realitet. Det forekommer mig, at den Opfattelse, som Partiet her lægger for Dagen, er uholdbar i Længden.

Jeg ønsker at fremføre nogle Bemærkninger om Svinereguleringen i al Almindelighed. Dette at ville regulere en Produktions-

gren inden for Landbruget, som er lønnende, giver naturligvis Anledning til, at Gemytterne sættes op mod hinanden, giver Anledning til, at de forskellige Synspunkter kommer frem til bitter Drøftelse. Det Resultat, man er naaet til her, betyder efter min Opfattelse, at forskellige af de Fejl og Mangler, der er i den nugældende Svineregulering, flyttes med over i den kommende. Gennem alle disse Aars Svineregulering har man givet de bedst stillede Landmænd inden for alle Størrelsesgrupper Fordele paa den fattige Landmands Bekostning, og bortset fra, at Forlodskortene for det mindre Landbrugs Vedkommende i nogen Maade udjævner dette, vil det ogsaa gaa igen i den Svineregulering, som vi glider ind i. Den daarligt stillede Landmand rammes paa Mælketallet, og han rammes paa Syvendedelen, hvortil kommer Virkningerne af Handelen med Svinekort. Jeg har altid været Modstander af denne Handel. Gennem Handelen med Kort har de bedst stillede Landmænd og større Landmænd opnaaet store Fordele ved at blive i Stand til at udvide deres Produktion. Reguleringen har haft til Opgave at begrænse Produktionen, men alle, der har begrænset den, det vil sige, har holdt sig de givne Regler efterrettelig, har man straffet med mindre Korttildeling, og alle, der i Fattigdom har maattet sælge deres Kort, har man ogsaa straffet. Derimod har man belønnet med flere Kort dem, der har købt Kort. Det er at komme over, hvor Gærdet er lavest. Det er bygget paa Retsgrundlaget: Penge kan gøre det.

Maa jeg i Forbindelse med hele dette Spørgsmaal om Svinereguleringen og dens Administration rette et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. Det drejer sig om, hvordan man paa Axelborg gennemfører Bestemmelserne i den nugældende Svineregulering om, at ingen Jordværdi maa beregnes højere end til, saa vidt jeg husker, 1100 Kr. pr. ha. Hvorledes er dette fortolket paa Axelborg? Har man fortolket det paa den Maade, at man har taget Gennemsnittet af Jordværdien paa en Ejendom? For hvis man har det, betyder det en afgjort Fordel for større Ejendomme, som ligger umiddelbart op til Byerne, og hvis Jordtilliggende til Dels bestaar af Byggegrundsjord. Jeg spørger blot. Det har Interesse at faa dette Forhold uddybet, idet man bliver stillet over for Spørgsmaalet ude i Befolkningen.

Jeg vil ogsaa gerne omtale et andet Forhold, som har været saa stærkt fremme, nemlig Utilfredsheden med, at man, som det nu finder Sted, ikke ved Nytaar indfører en skarp Adskillelse mellem to Kort-